
NAFTATEOLLISUUDENHARJOITTAJAT TALOUDELLISESTA TERRORISTA

„Yleisöä“ askarruttaa edelleenkin kysymys taloudellisesta terrorista.

Me olemme jo lausuneet sen johdosta mielipiteemme tuomiten taloudellisen terrorin työväenluokalle vahingollisena ja sen vuoksi kelvottomana taistelumetodina.

Suunnilleen samassa hengessä ovat lausuneet ajatuksensa myöskin työläiset naftalähteillä ja tehtaissa.

Mielipiteensä ovat lausuneet tietysti myöskin naftateollisuudenharjoittajat. Ja käy selville, että heidän „katsantokantansa“ eroaa perinpohjin työläisten katsantokannasta, sillä leimatessaan „työläisten harjoittaman“ taloudellisen terrorin he eivät puhu mitään naftateollisuudenharjoittajain harjoittamaa samanlaista terroria vastaan. Me tarkoitamme tunnettua pääkirjoitusta taloudellisesta terrorista tunnetussa naftateollisuudenharjoittajain äänenkannattajassa (kts. „Neftjanoje Dielo“ № 6, herra K-zan⁶⁰ kirjoitusta).

Ottakaamme puheeksi tämä pääkirjoitus. Se ei ole mielenkiintoinen ainoastaan naftateollisuudenharjoittajain „katsantokantojen“ perusteluna, vaan myöskin heidän mielialojensa ilmauksena työläisiä vastaan käy-

mänsä taistelun nykyisellä ajankohdalla. Käsittelyn helpottamiseksi se on jaettava kolmeen osaan: ensimmäiseen, jossa herra K-za puhuu eräistä yksityisseikoista työläisiä ja heidän järjestöjään vastaan; toiseen — taloudellisen terrorin syistä ja kolmanteen — taistelukeinoista sitä vastaan.

Alkakaamme yksityisseikoista. Ennen kaikkea mirzojevilaisista. Kaikille on tunnettua, että aivan heti Surahanyin isännöitsijän murhan ja pannuhuoneen tulipalon jälkeen mirzojevilaisten yhdistetty toimikunta lausui 1.500 työläisen nimessä yksimielisen vastalauseensa sellaista taistelumenetelmää vastaan kieltäen tulipalon ja murhan yhteyden lakkoon. Luulisi, ettei ole syytä epäillä tuon vastalauseen vilpittömyyttä. Mutta K-za ajattelee toisin. Saivartelevana „arvostelijana“ hän katsoo kuitenkin tarpeelliseksi asettaa työläisten vilpittömyyden epäilyksenalaiseksi sanoen, että „toimikunta erehtyy“, että tulipalo ja murha ovat suorassa yhteydessä lakkoon. Ja näin sanotaan 1.500 työläisen edustajiston yksimielisen vastalauseen jälkeen! Mitä muuta se on kuin halua vääristellä tosiasioita, mustata työläisiä, „naulita heidät häpeäpaaluun“ vaikka parjauksen avulla? Ja voidaanko tämän jälkeen uskoa herra K-zan vilpittömyyteen, joka puhuu kirjoituksessaan niin paljon „ihmisten rikollisen tahdon jalostamisesta“.

Mirzojevilaisista herra K-za siirtyy meidän ammatti-liittoomme. Kaikille on tunnettua, että liittomme kasvaa nopeasti. Sen valtavan suuresta vaikutusvallasta työläisten keskuudessa voidaan päätellä vaikkapa siitä, että koko kamppailu neuvottelukokouksen johdosta tapahtuu sen välittömällä johdolla. Ja „Gudok“ totesi

vain yleisesti tunnetun tosiasian sanoessaan, että „liiton vaikutusvalta ja merkitys kasvaa päivä päivältä, että se saa jopa työläisjoukon kaikkein takapajuisimpain ja valistumattomimpienkin kerrosten silmissä heidän taloudellisen taistelunsa luonnollisen johtajan merkityksen“. Niin, kaikki se on yleisesti tunnettu tosiasia. Mutta meidän armoton „arvostelijamme“ ei välitä tosiasioista, hän „asettaa epäilyksenalaiseksi“ kaikki ja kaiken, hän on valmis kieltämään tosiasiatkin, kunhan vain voisi murtaa lukijoiden silmissä työväen ammattiliiton arvovallan ja arvon! Ja herra K-zalla löytyy kaiken tämän jälkeen rohkeutta sanoa itseään meidän liittomme kannattajaksi ja „taloudellisen taistelun jalostamisen“ puolustajaksi!

Kuka on sanonut a, hän sanoo myöskin b, kuka haukkuu meidän liittoamme, hänen on haukuttava myöskin meidän lehteämme, ja niinpä herra K-za tarttuu „Gudok“ lehteen. Silloin käy selville, että „Gudok“ lehti „ei tee kaikkea voitavaansa puhdistukseen taloudellisen taistelun ilmapiirin tarpeettomasta katkeruudesta, vaarallisesta kiihtymyksestä, liiallisesta hermostuneisuudesta ja epäkulttuurisista vihanpurkauksista“, että „Gudok“ ei muuta teekään kuin „hyökkäilee muita järjestöjä, puolueita, luokkia, sanomalehtiä ja yksityisiä henkilöitä ja vieläpä omaa veljeäänkin, „Promyslovyy Vestnik“ lehteä vastaan“.

Sillä tavalla laulaa herra K-za. Me voisimme olla ottamatta kuuleviin korviimme kaikkea tuota kuuluisan „arvostelijan“ lörpötystä — vähänkös sitä pääoman renki tulee lörpötelleeksi halutessaan olla mieliksi isännälleen! Mutta olkoon menneeksi, omistamme tällä kerralla muutaman sanan suurelle bakulaiselle arvos-

telijalle. Siis „Gudok“ „ei puhdistusta taistelun ilmapiiriä tarpeettomasta katkeruudesta ja vaarallisesta kiihtymyksestä“... Olettakaamme, että tuo kaikki on totta. Mutta sanokaahan pyhän pääoman tähden: mikä voi aiheuttaa enemmän katkeruutta ja kiihtymystä, „Gudok“ lehden painettu sana vaiko naftateollisuudenharjoittajain elävä teko, kun he järjestelmällisesti erottavat työläisiä työstä, ottavat käytäntöön 10 kopeekan sairaalakeräyksen, ottavat työläisiltä pois kansantalot, turvautuvat kotshien⁶¹ apuun, nyrkki oikeuteen j.n.e.? Minkä vuoksi herra K-za, tuo „taloudellisen taistelun jalostamisen“ „rajattoman antaumuksellinen“ puolustaja, ei katso tarpeelliseksi mainita ainoallakaan sanalla kiihtymystä ja katkeruutta aiheuttavista naftateollisuudenharjoittajain teoista? Eiväthän ne „pimeät“ ainekset, jotka voivat ryhtyä taloudelliseen terroriin, lue meidän lehteämme, heitähän voivat kiihdyttää ja katkeroittaa ennen kaikkea naftateollisuudenharjoittajain sorto- ja ahdistelutoimenpiteet — siis minkä vuoksi herra K-za, joka puhuu niin paljon „Gudok“ lehteä vastaan, vaikeenee kokonaan herrojen naftateollisuudenharjoittajain „pimeistä puuhista“? Ja eikö tämän jälkeen ole selvää, että herra K-zan röyhkeydellä ei ole rajoja?

Toiseksi, mistä herra K-za on ottanut sen, että „Gudok“ ei ole pyrkinyt „puhdistamaan taloudellisen taistelun ilmapiiriä tarpeettomasta katkeruudesta ja vaarallisesta kiihtymyksestä“? Entä „Gudok“ lehden agitatio taloudellista terroria ja italialaista lakkoa vastaan, anarkistisia mellakkalakkoja vastaan järjestyneiden lakkojen puolesta, osittaisesiintymisiä vastaan sen hyväksi, että koko luokka yhdessä puolustaisi etujaan — mitä se on muuta kuin „taistelun ilmapiiriä

puhdistamista tarpeettomasta katkeruudesta ja vaarallisesta kiihtymyksestä"? Eikö herra K-za todellakaan tiedä tätä kaikkea? Tai ehkä hän katsoo tarpeelliseksi heittäytyä tietämättömäksi näytellessään pääoman kaunopuhujan osaa? Mutta mitä varten silloin tarvitaan kaikkia noita kauniita puheita „moraalista“ ja „ihmisen omastatunuosta“?

„Gudok“ lehti „hyökkäilee muita järjestöjä, puolueita, luokkia, sanomalehtiä, yksityisiä henkilöitä ja vieläpä „Promyslovyi Vestnik“ lehteä vastaan“, jatkaa herra K-za syyttämistään. Aivan oikein, herra K-za, te sanoitte huomaamattanne totuuden, „Gudok“ käy todellakin taistelua muita luokkia ja niiden äänenkannattajia vastaan! Mutta tokkohan voidaan muuta vaatiakaan kaikkien muiden luokkien ja ryhmien riistämien työläisten lehdeltä? Lakatkaa näyttelemästä „viatonta enkeliä“ ja sanokaa suoraan, virnailematta: ettekö te todellakaan tiedä, että naftateollisuudenharjoittajain äänenkannattaja „Neftjanoje Dielo“ ja sen isäntä, edustajakokouksen neuvosto, on muodostettu nimenomaan „hyökkäyksiä“ varten työläisten luokkaa vastaan, työläisten puoluetta vastaan, työläisten sanomalehtiä vastaan? Ettekö te todellakaan muista edustajakokouksen neuvoston viimeisiä määräyksiä 10 kopeekan keräyksestä, annosten hinnan korottamisesta, koulujen ja asuinparakkien määrän supistamisesta, kansantalojen ottamisesta pois työläisiltä j.n.e.? Ja eikö naftateollisuudenharjoittajain äänenkannattaja „Neftjanoje Dielo“ pyri puolustelemaan noita raakalaismaisia määräyksiä? Tai ehkäpä ne eivät ole „hyökkäyksiä“ työläisiä vastaan, vaan „rikollisen tahdon jalostamista“, taloudellisen taistelun säännöstelemistä

j.n.e.? Mutta miten käskette työläislehden siinä tapauksessa toimia naftateollisuudenharjoittajain suhteen, jotka riistävät työläisiä, heidän järjestönsä suhteen, joka petkuttaa työläisiä, heidän äänenkannattajansa suhteen, joka turmelee työläisiä, ja esimerkiksi K-zan suhteen, joka tekee huvittavia pinnistyskiä perustelakseen „filosofisesti“ naftateollisuudenharjoittajain aasialaisesti raakalaismaisia tekoja? Eikö herra K-za todellakaan ymmärrä luokkataistelun välttämättömyyttä työläisten ja isäntien välillä? Ymmärtää tietysti! Herra K-za ymmärtää mainiosti kaiken tuon: hänhän itse käy taistelua proletariaattia ja sen järjestöä vastaan! Mutta ensiksikin hän puhuu työläisten taistelua vastaan eikä taistelua vastaan yleensä; toiseksi, naftateollisuudenharjoittajathan eivät taistele, vaan ainoastaan „jalostavat taistelua“; kolmanneksi, K-zahan ei ole työläisiä vastaan, hän on täydellisesti työläisten puolesta... naftateollisuudenharjoittajain hyödyksi; neljänneksi, K-zahan „saa maksun“, ja sekin pitää ottaa nähkääs lukuun...

Ilmeistä on, että herra K-zan rohkeus voi menestyksellä kilpailla hänen „omantuntonsa“ kanssa kyvyssä venyä tarpeen mukaan.

Näin on herra K-zan pääkirjoituksessa proletariaattia ja sen järjestöä vastaan tähdättyjen yksityisseikkojen laita.

* * *

Siirtykäämme nyt hänen kirjoituksensa toiseen osaan.

Kirjoituksensa tässä osassa kirjoittaja puhuu taloudellisen terrorin syistä. Tällöin „käy selville“, että

syynä on työväenluokan takapajuisten kerrosten „järjen pimeys“ ja „tahdon rikollisuus“. Ja „pimeys“ ja „rikollisuus“ on selitettävissä sillä, että työväen ammattiliitot ja sanomalehdet eivät tee työläisten keskuudessa riittävän tarmokkaasti valistavaa ja jalostavaa työtä. Tietenkään „ohjelmissa (liittojen?) ei hyväksytyä taloudellista terroria“, lisää herra K-za, mutta yksistään vain „ohjelmallinen hyväksymättömyys ei riitä, koska me näemme, että elämä on lähtenyt väärälle tielle. Tässä on kaikkien puolueiden ja liittojen... taisteltava „aktiivisesti“ „syntyntyttä pahaa vastaan“. „Vasta sitten“, selittää herra K-za ajatustaan, „kun... kaikki työläisten ystävät puoluekannastaan riippumatta käyvät tarmokasta taistelua... taloudellista terroria vastaan, vasta sitten katoavat murhat“ j.n.e.

Työläiset ovat siis tietämättömiä ja siksi lähtevät usein murhien tielle, mutta he ovat tietämättömiä siksi, että heidän ammattiliittonsa ja sanomalehtensä eivät pyri „valistamaan ja jalostamaan“ heitä — siis kaikkeen ovat syypäitä työväen ammattiliitot ja sanomalehdet.

Sillä tavalla laulaa herra K-za.

Me emme ryhdy käsittelemään sekasotkua, joka vallitsee herra K-zan päässä taloudellista terroria koskevassa kysymyksessä — me tarkoitamme hänen tolkutonta lausuntoaan, että taloudellinen terrori on ohjelmakysymys. Haluamme panna merkille vain erään seikan: 1) jos herra K-za „ohjelmallisesta terrorista“ puhuessaan tarkoittaa liittoja, niin eikö hän todellakaan tiedä, että Venäjällä yleensä ei liitoilla ole ohjelmaa — senhän tietää jokainen työläinen! 2) jos hän taas tarkoittaa puolueita, niin eikö hän todellakaan

tiedä sitä, minkä jokainen lukiolainenkin tietää, että taloudellinen terrori on taktiikkakysymys eikä ohjelmakysymys! Minkä vuoksi tarvitaan tuota tyhjää lorua ohjelmasta? Meitä kummastuttaa, kuinka herrojen naftateollisuudenharjoittajain ei ole onnistunut palkata parempaa, edes vähemmän tolkutonta „ideologia“.

Emme ryhdy käsittelemään myöskään toista, suorastaan typerää (eikä vain tolkutonta!) herra K-zan lausuntoa, että taloudellisen terrorin vuoksi „elämä on lähtenyt väärälle tielle“ ja että „meidän“ pitää taistella elämää vastaan. Huomautamme vain, että huonosti olisivat asiamme, jos nimenomaan elämä olisi lähtenyt väärälle tielle eivätkä yksityiset, elämästä jälkeen jääneet henkilöt. Meidän agitatiomme voima onkin juuri siinä, että taistelua taloudellista terroria vastaan vaatii itse elämä, kaikkivoipa ja kehittyvä elämä. Ellei herra K-za tätä ymmärrä, niin me neuvomme häntä muuttamaan jollekin toiselle taivaankappaleelle, ehkäpä hänen siellä onnistuu soveltaa typerää teoriaansa taistelusta kehittyvää elämää vastaan...

Parempi on, kun siirrymme herra K-zan „analyysiin“.

Ennen kaikkea me haluaisimme kysyä: luuleeko herra K-za todellakin, että nimenomaan työläisten liitot ja sanomalehdet ovat syyssä taloudelliseen terroriin?

Mitä merkitsee työläisten „valistaminen“? Sehän merkitsee työläisten opettamista tietoiseen ja suunnitelmalliseen taisteluun! (Tästä herra K-za on samaa mieltä!) Mutta ketkä muut voisivat ryhtyä tähän

tehtävään, elleivät työläisten liitot ja sanomalehdet suullisella ja painetulla agitatiollaan järjestyneen taistelun puolesta?

Mitä merkitsee taloudellisen taistelun „jalostaminen“? Sehän merkitsee taistelun suuntaamista järjestelemää vastaan, eikä missään tapauksessa yksityisiä henkilöitä vastaan! (Tästä herra K-zakin on samaa mieltä!) Mutta ketkä hoitavat tätä asiaa, elleivät työläisten liitot ja sanomalehdet?

Ja eivätkö naftateollisuudenharjoittajat väännä taistelua työläisten luokkaa vastaan taisteluksi yksityisiä työläisiä vastaan tempaamalla pois joukosta ja eroittamalla työstä kaikkein tietoisimpia työläisiä?

Ja jos herra K-za on todellakin vakuuttunut työläisten liittoja ja sanomalehtiä vastaan esittämänsä syytöksen paikkansapitäväisyydestä, niin miksi hän kääntyy neuvoillaan juuri näiden liittojen ja sanomalehtien puoleen? Eikö hän todellakaan tiedä, että järjestöt, jotka „hyökkäilevät muita luokkia, sanomalehtiä, yksityisiä henkilöitä“ j.n.e. vastaan, eivät tule toimimaan herra K-zan neuvojen mukaan? Miksi hän sitten jauhaa tyhjää?

Nähtävästi hän ei itsekään usko omaan syytökseensä.

Ja kun herra K-za siitä huolimatta puhuu kuitenkin liittoja vastaan, niin hän tekee sen kääntääkseen lukijan huomion pois todellisesta syystä, pitääkseen tältä salassa todelliset „syylliset“.

Ei, herra K-za! Te ette voi salata lukijalta taloudellisen terrorin todellisia syitä!

„Taloudellisten murhien“ todellisena syynä eivät ole työläiset eivätkä heidän järjestönsä, vaan herro-

jen naftateollisuudenharjoittajain ärsyttävät ja katkeruutta aiheuttavat teot.

Te viittaatte proletariaatin määrättyjen kerrosten „pimeyteen“ ja „tietämättömyyteen“. Mutta missä voidaan taistella „pimeyttä“ ja „tietämättömyyttä“ vastaan, ellei kouluissa ja luennoilla? Mutta miksi herrat naftateollisuudenharjoittajat supistavat koulujen ja luentojen määrää? Ja miksi te, „pimeyttä“ vastaan käytävän taistelun „vilpitön“ kannattaja, ette kohota ääntänne naftateollisuudenharjoittajia vastaan, jotka riistävät työläisiltä koulut ja luennot?

Te puhutte tapojen „jalostamisesta“. Mutta miksi te, arvoisa herra, olitte vaiti, kun herrat naftateollisuudenharjoittajat ottivat työläisiltä pois kansantaloja, noita kansan huvitilaisuuksien keskuksia?

Te laulatte „taloudellisen taistelun jalostamisesta“. Mutta miksi te olitte vaiti, kun pääoman palkkarengit murhasivat työmies Hanlarin⁶² (Naftalanin yhtiö), kun „Born“, Kaspian yhtiö, Shibajev, Mirzojev, Molot, Motoviliha, Biering, Muhtarov, Malnikov ja muut eroittivat työstä eturivin työläisiä, kun Shibajev, Muhtarov, Molot, „Runo“, Kokorev Bibi-Eibatilla ja muut pieksivät työläisiä?

Te puhutte työläisten „tahdon rikollisuudesta“, „tarpeettomasta katkeruudesta“ j.n.e. Mutta missä te silloin piileksitte, kun herrat naftateollisuudenharjoittajat katkeroittivat työläisiä ärsyttämällä aivan sydänjuuria myöten niitä heistä, jotka ovat kaikkein herkimpiä, kaikkein helpoimmin syttyviä: toiminimien ulkopuolella olevia ja työttömiä työläisiä? Ja tiedätekö te, arvoisa herra, että kuuluisa 10-kopeekan sairaalakeräys ja ruoka-annosten hintojen korottami-

nen edustajakokouksen neuvoston ruokaloissa on tuominnut juuri työläisten tämän osan näkemään nälkää?

Te puhutte taloudellisen terrorin aiheuttaman „veren ja kyynelten“ kauhusta. Mutta tiedätekö te, paljonko vuotaa verta ja kyyneleitä monien, monien ruhjoutuneiden työläisten vuoksi, jotka eivät saa itselleen paikkaa edustajakokouksen neuvoston sairaaloissa? Minkä vuoksi herrat naftateollisuudenharjoittajat supistavat asuinparakkien määrää? Ja miksi te ette huuda sen johdosta samalla tavalla kuin huudatte työläisten liittoja ja sanomalehtiä vastaan?

Te laulatte „omastatunnosta“ j.n.e. Minkä vuoksi teidän lasinen omatuntonne vaikenee näistä kaikista herrojen naftateollisuudenharjoittajain sortotoimenpiteistä?

Te puhutte... mutta riittäköön! Kai on selvää, että „taloudellisten murhien“ perussyynä eivät ole työläiset eivätkä heidän järjestönsä, vaan herrojen naftateollisuudenharjoittajain ärsyttävät ja katkeruutta aiheuttavat teot.

Yhtä selvää on myöskin se, että herra K-za on herrojen naftateollisuudenharjoittajain viheliäinen palkkarenki, joka vierittää kaiken työväenjärjestöjen kontolle ja yrittää siten puolustella isäntiensä tekoja „yleisön“ silmissä.

* * *

Siirtykäämme nyt herra K-zan kirjoituksen kolmannen osaan.

Kirjoituksensa kolmannessa osassa herra K-za puhuu taistelukeinoista taloudellista terroria vastaan, ja hänen

„keinonsa“ vastaavat täydellisesti hänen „filosofiaansa“ taloudellisen terrorin „syistä“.

Kuunnelkaamme, mitä suuri bakulainen filosofi sanoo.

„Syntynyttä pahaan vastaan tarvitaan aktiivista taistelua ja on nostettava tämän taistelun tunnus. Tällaisena tunnuksena on nykyhetkellä kaikilla puolueilla ja järjestöillä, liitoilla ja kerhoilla oltava: „alas taloudellinen terrori!“ Vasta sitten, kun nostetaan rohkeasti puhdas valkoinen lippu, jossa on tämä tunnus, vasta sitten... katoavat murhat“.

Sillä tavalla filosofi herra K-za.

Kuten näette, herra K-za pysyy loppuun asti uskollisena jumalalleen — pääomalle.

Ensinnäkin hän vapauttaa (vapauttaa filosofisesti!) naftateollisuudenharjoittajat kaikesta „syyllisyydestä“ „taloudellisiin murhiin“ ja vierittää syyntyöläisten, heidän liittojensa ja sanomalehtiensä niskoille. Tällä hän täydellisesti „osoittaa oikeutetuksi“ herrojen naftateollisuudenharjoittajain raakalaismaisen hyökkäys-taktiikan niinsanotun „yleisön“ silmissä.

Toiseksi — ja tämä on naftateollisuudenharjoittajille kaikkein tärkeintä — hän on „keksinyt“ „murhia“ vastaan kaikkein halvimman keinon, joka ei vaadi naftateollisuudenharjoittajilta minkäänlaisia kuluja: liittojen ja sanomalehtiä voimaperäisen agitation taloudellista terroria vastaan. Täten hän vielä kerran korostaa sitä, että naftateollisuudenharjoittajain ei ole annettava perään työläisille eikä „tuhlattava rahojaan“.

Halpaa ja herttaista! voivat herrat naftateollisuudenharjoittajat huudahtaa kuunnellessaan herra K-zaa.

Tietenkin herrat naftateollisuudenharjoittajat olisivat voineet „huoletta sylkäistä“ niinsanotun „yleisön“ mielipiteelle. Mutta mitä heillä voi olla sitä vastaan, jos joku K-za „yleisinhimillisen omantunnon“ etujen nimessä ryhtyy todistamaan heitä syyttömiksi „yleisön“ silmissä?

Ja päinvastoin, kuinka he voisivat olla riemuitsematta, kun tällaisen syyttömäksi julistamisen jälkeen tuo samainen K-za esittää kaikkein „varmimman“ ja halvimmän keinon taloudellista terroria vastaan? Agitoikoot liitot ja sanomalehdet aivan vapaasti ja esteettömästi, kunhan vain naftateollisuudenharjoittajain taskut pullistuvat. Eikö tämä olekin vapaamielistä!.. Ja kuinka he voisivat tämän jälkeen olla päästämättä kirjallisuuden areenalle „satakieli-rosvoaan“, herra K-zaa.

Mutta kun syventyy vähänkin ajattelemaan, kun asettuu valveutuneiden työläisten näkökannalle, niin käsittää heti herra K-zan ehdottaman keinon koko naurettavuuden.

Tässä ei ole lainkaan kysymys vain ammattiliitoista ja sanomalehdistä - liitot ja lehdet ovat jo kauan harjoittaneet agitatiota taloudellista terroria vastaan, mutta siitä huolimatta „murhat“ eivät ole kuitenkaan loppuneet. Kysymys on paljon suuremmassa määrin niistä herrojen naftateollisuudenharjoittajain ärsyttävistä ja katkeruutta aiheuttavista teoista, niistä taloudellisista sortotoimenpiteistä, siitä ahdistamisesta ja siitä herrojen naftateollisuudenharjoittajain raakalaismaisesta hyökkäystaktiikasta, jotka aiheuttavat ja tulevat aiheuttamaan pohdittavanamme olevia „taloudellisia murhia“.

Olkaa niin suosiollinen ja sanokaa: mitä voi saada aikaan liittojen ja sanomalehtien, vaikkapa hyvin vaikutusvaltaistenkin, pelkkä agitatio herrojen naftateollisuudenharjoittajain katkeroittavien tekojen aikana, kun he riistävät työläisiltä takaisin näiden voitot toisen toisensa jälkeen ja siten työntävät tietämättömmimpiä työläisiä „taloudellisiin murhiin“! On selvää, että pelkkä terrorisminvastainen agitatio, vaikka sitä harjoitettaisiin „puhtaan valkoisen lipun“ alla, ei pysty tekemään niistä loppua.

„Taloudellisten murhien“ „katoamiseksi“ tarvitaan ilmeisesti syvällisempiä toimenpiteitä kuin tavallinen agitatio, ja ennen kaikkea naftateollisuudenharjoittajain luopumista ahdistamis- ja sortotoimenpiteistä sekä työläisten oikeutettujen vaatimusten tyydyttämistä... Vasta sitten, kun naftateollisuudenharjoittajat luopuvat raakalaismaisesta hyökkäystaktiikastaan, joka ilmenee työpalkan alentamisena, kansantalojen pois ottamisena, koulujen ja asuinparakkien lukumäärän supistamisena, kymmenen kopeekan sairaalakeräyksenä, annosten hintojen korottamisena, eturivin työläisten järjestelmällisenä työstä erottamisena, nyrkki-oikeutena heitä vastaan j.n.e., vasta sitten, kun naftateollisuudenharjoittajat asettuvat selvästi työläisjoukkoihin ja heidän liittoihinsa nähden eurooppalaisten kulttuuristen suhteiden tielle tunnustaen ne „tasarvoiseksi“ voimaksi — vasta sitten tulee luoduksi maaperä „murhien“ „katoamiselle“.

Kaikki tuo on niin selvää, ettei se kaipaa todisteluja.

Mutta herra K-za ei ymmärrä sitä eikä voikaan, oikeastaan ei haluakaan ymmärtää, sillä se ei ole „edullista“ herroille naftateollisuudenharjoittajille, sillä

se vaatisi heiltä määrätynlaisia kulunkeja, sillä se paljastaisi koko totuuden taloudellisiin „murhiin“ „syyllisistä“... .

Johtopäätös on selvä: K-za on pääomanrenki.

Mutta kuitenkin, mikä tästä K-zan renginosasta on seurauksena?

Seurauksena siitä on tämä: se, mitä herra K-za puhuu, ei kuulu hänelle itselleen, vaan häntä „innoittaville“ naftateollisuudenharjoittajille. Siis K-zan kirjoitus ei ole hänen filosofiaansa, vaan herrojen naftateollisuudenharjoittajain filosofiaa. Ilmeistä on, että K-zan suun kautta puhuvat itse naftateollisuudenharjoittajat, K-za vain ilmaisee heidän „ajatuksiaan, pyrkimyksiään ja mielialojaan“.

Tässä ja vain tässä suhteessa on käsiteltävänä olevaa herra K-zan kirjoitusta pidettävä mielenkiintoisena.

K-za Kozana, K-za „henkilönä“ on meille täydellinen mitättömyys, painotonta ainetta, jolla ei ole mitään arvoa. Ja turhaan herra K-za tekee valituksia „Gudok“ lehden päälle, joka muka „hyökkäilee“ hänen „henkilöllisyyttään“ vastaan: rohkenemme vakuuttaa herra K-zalle, että „Gudok“ lehteä ei ole milloinkaan kiinnostanut hänen niinsanottu „henkilöllisyytensä“.

Mutta jonakin persoonattomana, „henkilöllisyyttä“ vailla olevana, pelkkänä herrojen naftateollisuudenharjoittajain mielipiteen ja mielialojen ilmauksena K-zalla on meille ehdottomasti määrätynlainen arvo. Tältä kannalta me tarkastelemmekin sekä itse K-zaa että hänen kirjoitustaan.

Herra K-za ei ilmeisestikään laula suotta. Kun hän kirjoituksensa ensimmäisessä osassa hyökkää raivok-

kaasti liittoja vastaan pyrkien saattamaan ne hutoon valoon, kun hän kirjoituksensa toisessa osassa syyttää liittoja taloudellisen terrorin viljelemisestä mainitsematta sanaakaan naftateollisuudenharjoittajain raakalaismaisista määräyksistä, kun hän kirjoituksensa kolmannessa osassa viittaa terrorisminvastaiseen agitatioon ainoana keinona „murhia“ vastaan jättäen sivuun isäntiensä hyökkäystaktiikan, niin se merkitsee, että naftateollisuudenharjoittajat eivät aio käydä tekemään myönnytyksiä työväenjoukoille.

Naftateollisuudenharjoittajat tulevat hyökkäämään, naftateollisuudenharjoittajain on hyökättävä. mutta te, työläiset ja ammattiliitot, tehkää niin hyvin ja perääntykää - siitä puhuu meille herra K-zan kirjoitus, siitä puhuvat meille naftateollisuudenharjoittajat „satakieli-rosvonsa“ suun kautta.

Sellainen on herra K-zan kirjoituksen moraal.

Meidän, työläisten, meidän järjestöjemme ja lehdistiemme on edelleenkin pidettävä tarkasti silmällä herroja naftateollisuudenharjoittajia, oltava kiihtymättä heidän ärsyttävistä teoistaan ja kuljettava, kuten ennenkin, järkkymättä ja rauhallisesti omaa tietämme muuttaaksemme vaistovaraisen taistelumme tiukasti luokkakantaiseksi, suunnitelmalliseksi ja määrättyyn päämäärään johtavaksi taisteluksi.

Mutta mitä tulee pääoman erilaisten palkkarenkien voivotuksiin, niin ne me voimme jättää ilman huomiota.